

borgere i en meget betydelig Grad. Jeg sigter herved til Forretningsverdenen. I første Instans bliver en saadan Portoforøgelse en Skat paa Omsætningen, paa Handel og Vandel. Det er nemlig givet, at det største Antal, om jeg saa maa sige, nødvendige Breve, der skrives, skrives i forretningsmæssigt Øjemed. Det er ganske umuligt for Forretningsverdenen at lade være at udsende dem. Hvis en mellemstor Forretning afsender f. Eks. gennemsnitlig daglig 200 Breve, bliver det en ret betydelig Merudgift, der lægges paa den, og da Forretningslivet væsentlig er koncentreret i Byerne og da atter væsentlig i Kjøbenhavn, komme vi igjen her til, hvad vi før have set, at en forholdsvis meget stor Del af den ny Byrde falder paa Hovedstaden. Det er ganske sikkert umuligt at klassificere Brevene, kunde man gøre det, vilde Sagen stille sig anderledes. Hvis det var muligt at se udenpaa Konvolutten, om det var et Forretningsbrev eller et privat Brev osv., vilde det være rimeligt, at Forretningsbreve fik billigere Takster i Lighed med billigere Takster paa Telegrafstationen for Pressetelegrammer, medens de private Breve betale mere. Der er sikkert visse Arter private Breve, der kunde betale en betydelig Porto, uden at der skete nogen stor Skade. Men det er jo umuligt, vi maa derfor slaa Folk i Hartkorn og lide alle sammen i Fællesskab. Der havde maaske været Grund til at forsøge andre Metoder at skaffe Penge paa. Og jeg skal der gøre opmærksom paa en Metode, der bruges i Udlandet, blandt andet i Belgien, og det er den, at det koster mere at faa Breve udbragte om Søndagen end om Hverdagene, i Lighed med den moderne Antagelse, at Søndagsarbejdet skal betales højere end Hverdagsarbejdet. Paa de sædvanlige Frimærker, de have, staar der simpelt hen, at de ikke udbringes om Søndagen. De ere billigere, dem bruge Forretningsfolk mest, medens andre maa betale de højere Takster. Det er en Maade, hvorpaa man maaske kunde have vundet noget, men jeg antager, at det pekuniært set ikke havde spillet nogen tilstrækkelig stor Rolle, idet Forretningsfolk selvfølgelig havde holdt sig til de Breve, som væsentlig interessere dem og som vedrører Hverdagene. Der er en anden Maade, som efter min Mening er mere brugelig; det er den at nedsætte den meget høje Vægtgrænse for Breve, nemlig 50 Kvint eller $\frac{1}{2}$ Pund. Den højtærede Minister omtalte ogsaa, da han forelagde Loven, at det var en usædvanlig høj Grænse, vi have her i Landet. Naar man

nedsatte denne Vægtgrænse, saa at den blev i Lighed med, hvad man har i Udlandet, til 4 Kvint eller lignende, er det klart, at de egentlige Breve vilde falde for sig og det, som man nærmere kunde betegne som Pakkepost, for sig. Det er indlysende, at skal et Postbud slæbe rundt med en hel Del Breve, som hver veje $\frac{1}{2}$ Pd., er det et betydelig større Arbejde, og han kan da besørge færre Breve, end han vilde kunne, hvis Brevene vare lette. Man har fra Regeringens Side ikke foreslaaet dette, og jeg antager, at det er, fordi man med Hensyn til Postbesørgelsen hele Landet over nu er bleven vant til at have denne høje Vægtgrænse, og Folk ere blevene vant til at sende Breve paa indtil $\frac{1}{2}$ Pd.s Vægt for samme Pris. Man har vel derfor ment, at det var betænkeligt, at sætte denne Grænse ned. — Med Hensyn til Pakkebesørgelsen har man jo foreslaaet visse Ændringer; det er vel ogsaa rigtigt, jeg kan ikke se andet, end at det i det hele og store er rigtigt; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at saaledes som det her er foreslaaet, at 10 Pd. er den højeste Takstgrænse for Pakker, vil det kunne ske, at det bliver ret dyrt at sende større Pakker med Posten, og man vil kunne staa sig ved at flerdele dem og saaledes sende dem til den billigere Takst i flere mindre Pakker. Det samme gælder i øvrigt ogsaa for Pakkeforsendelser med Jernbanen i den forelagte Jernbanetakstlov. Man bruger ogsaa nu i Praksis en saadan Flerdeling af Pakker. Man faar sine Ordre paa Varer, der skulle forsendes med Posten eller Jernbanen, og de fordeles da i saa og saa mange Pakker, indtil de naa Vægtgrænsen. Jeg tror derfor, at der kunde være nogen Grund for Udvalget til at overveje, om det er rigtigt at sætte Taksten for Pakker over 10 Pd. saa højt, som der her er foreslaaet; jeg tror ikke, at Postvæsenet vil vinde noget særligt derved.

Jeg omtalte i Begyndelsen af min Tale, at denne Lov vilde falde uforholdsmæssig stærkt paa Industri og Handel. De Herrer ville alle sammen vide, at vi ere inde i en Periode, hvor Industri og Handel ikke staa videre gunstigt. Den Tid, hvor det altid var det betrængte Landbrug, man hørte om, og hvor Byerne blomstrede, har jo vendt sig nu saaledes, at man i al Fald ikke længere hører saa meget om det betrængte Landbrug, men man hører mere om den betrængte Industri og Handel i Byerne. Naar vi da nu skulle gaa til Skattelove, hvorved Byerne komme